

เนื่องจากตัวเงินเป็นตราสารเปลี่ยนมือ การพิจารณาความรับผิดของคู่สัญญาในตัวเงิน จึงพิจารณาจากการลงลายมือชื่อในตัวเงิน ซึ่งผู้ลงลายมือชื่อมีขอบเขตความรับผิดตามเนื้อความที่ปรากฏ ในขณะที่ตนได้ลงลายมือชื่อ ตามมาตรา 900 วรรคแรก โดยเนื้อความที่ปรากฏบนตัวเงิน ต้องเป็นรายการที่กฎหมายอนุญาตให้เขียนลงในตัวเงินและมีผลบังคับตามกฎหมายตัวเงินเท่านั้น

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาถึงการแก้ไขรายการสำคัญในตัวเงิน ซึ่งเกิดปัญหาที่ต้องศึกษาดังนี้คือ

1) ปัญหาตัวเงินที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการสำคัญกับการคงลักษณะความเป็นตัวเงิน ซึ่งศึกษาถึงผลทางกฎหมายที่ถึงแม้ว่าตัวเงินเสียไป ตัวเงินฉบับนั้นก็ยังสามารถโอนเปลี่ยนมือกันต่อไปได้ซึ่งเรียกว่า การสลักหลัง และการที่ผู้ทรงสามารถนำตัวเงินที่เสียไปมาบังคับการชำระเงิน ก็ไม่เป็นการกำเนิดตัวขึ้นใหม่ เพราะการสลักหลังเป็นการโอนสิทธิเรียกร้องตามตัวเงินให้แก่ผู้ทรง โดยบทบัญญัติมาตรา 1007 สามารถนำมาใช้บังคับกับตราสารซึ่งผู้ออกตราสารเซ็นแต่ชื่อไว้ แต่เว้นช่องว่างให้ผู้ทรงไปกรอกข้อความเอง ซึ่งทำให้ตราสารที่แต่เดิมไม่มีผลสมบูรณ์ก็กลับมีผลสมบูรณ์เป็นตัวเงิน

2) ปัญหาการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่ประจักษ์ แม้ผู้รับโอนจะรับโอนมาโดยเห็นประจักษ์ว่าตัวเงินมีการแก้ไขรายการสำคัญก็ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้ทรงโดยชอบด้วยกฎหมายและไม่ถือว่าเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตของผู้รับโอน

3) ปัญหาการแก้ไขรายการสำคัญในตัวเงิน โดยศึกษาถึงกรณีที่เป็นรายการสำคัญและไม่เป็นรายการสำคัญซึ่งกระทบถึงสิทธิและความรับผิดระหว่างลูกหนี้และเจ้าหนี้และสิทธิของผู้ที่เข้าชำระเงินตามตราสารนั้นไป

จากการศึกษาผู้เขียนเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมาย เนื่องจากปัญหาทุกปัญหาที่เกิดขึ้น เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถนำมาปรับใช้ได้ เพียงแต่ว่าในการตีความตามมาตรา 1007 นั้นใช้บังคับกับรายการที่กฎหมายอนุญาตให้เขียนไว้เท่านั้นซึ่งครอบคลุมถึงรายการที่ผู้ออกตราสารมอบหมายให้ผู้ทรงเติมภายหลังด้วย และผู้ทรงนั้นแม้จะรับโอนตราสารภายหลังจากการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่ประจักษ์ก็ยังคงมีความเป็นผู้ทรง

The bill is a negotiable instrument, the consideration of the liability of the party in the bill lies on the signing on it. A person who puts his signature upon a bill is liable thereon according to the tenor of such bill in the first paragraph of Section 900. The tenor on the bill shall be approved by law to be written down on the bill and shall be effective in accordance with the law on bills only.

This thesis aims at studying the material alteration of the bill and the problems to be studied are as follows:

1) The problem where a bill has been materially altered but its validity still remains. Although the bill is altered, it is negotiable by means of endorsement. When the bill is in the hands of a holder, such holder may avail himself of the bill as if it has not been altered, and may enforce payment of it according to its original tenor since the endorsement is the transfer of bill right to the holder. The provisions in Section 1007 can be applied to the instrument signed by the issuer with left blank to be completed by the holder causing the invalid instrument to have a complete effect.

2) The problem of the apparent alteration. Though the assignee apparently accepts that the bill has some alterations, it is deemed that the assignee is the legal holder and it shall not be deemed that the assignee dishonestly exercises his right.

3) The problem of alteration in the bill. The study is conducted on both substantial and general items affecting the right and liability between the debtor and the creditor and the right of the user of such instrument.

From the study, the researcher considers it is unnecessary to amend the provisions since the current provisions could be applied to all problems. However, the interpretation of Section 1007 is applicable to the items legally approved for writing, which shall cover the items the issuer assigns the holder for further addition and the holder, though assigned with the instrument after the apparent alteration, still remains as the holder.